

4) **Zarzut czwarty:** Pozwana błędnie obliczyła kwoty, które mają zostać odzyskane.

Skarżąca twierdzi, że pozwana nie mogła dokładnie obliczyć wartości domniemanej korzyści uzyskanej przez beneficjentów pomocy i nie uwzględniła wpływu na popyt, jaki miało lub mogło mieć zastosowanie niższej ceny biletu.

(¹) Rozporządzenie Rady nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U L 83 s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 1 sierpnia 2011 r. — Maharishi Foundation przeciwko OHIM (MÉDITATION TRANSCENDANTALE)

(Sprawa T-426/11)

(2011/C 282/84)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Maharishi Foundation Ltd (St. Helier, Jersey) (przedstawiciel: adwokat A. Meijboom)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 6 kwietnia 2011 r. w sprawie R 1294/2010-2;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „MÉDITATION TRANSCENDANTALE” dla towarów i usług z klas 16, 35, 41, 44 i 45 — zgłoszenie nr 8246704

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego w odniesieniu do części towarów i usług

Decyzja Izby Odwoławczej: Uwzględnienie odwołania i przekazanie sprawy ekspertowi celem dalszego postępowania

Podniesione zarzuty: Skarżący podnosi cztery zarzuty: a) naruszenie art. 75 i art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza nie powołała się wyraźnie na art. 7 ust. 1 lit. a) wspomnianego rozporządzenia,

jednak uznała, że znak towarowy „MÉDITATION TRANSCENDANTALE” ma charakter rodzajowy; b) naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza nieprawidłowo uznała, że rozpatrywany znak jest pozbawiony charakteru odróżniającego; c) naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza doszła do nieprawidłowego wniosku, że rozpatrywany znak składa się wyłącznie ze wskazówek mogących służyć w obrocie do oznaczania właściwości towarów lub usług, dla których dokonano zgłoszenia; d) naruszenie art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza nieprawidłowo uznała, że znak nie uzyskał w stosunku do towarów lub usług, dla których wystąpiono o rejestrację, charakteru odróżniającego w następstwie używania.

Skarga wniesiona w dniu 4 sierpnia 2011 r. — Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-429/11)

(2011/C 282/85)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA (Bilbao, Hiszpania) (przedstawiciele: J. Ruiz Calzado, adwokat, M. Núñez-Müller, Rechtsanwalt, i J. Domínguez Pérez, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 decyzji;

— pomocniczo, o stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 4 i 5 decyzji;

— pomocniczo, o stwierdzenie nieważności art. 4 decyzji, lub o odpowiednia zmianę jej zakresu, i

— o obciążenie Komisji wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga jest skierowana przeciwko art. 1 ust. 1 decyzji Komisji Europejskiej z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie amortyzacji podatkowej finansowej wartości firmy w związku z nabyciem udziałów w zagranicznych przedsiębiorstwach C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) wdrożonej przez Hiszpanię (zwanej dalej „decyzją”).